व्यासङ्ग *m.* das Anhangen; Hang zu, Lust an (*Loc. o.* —°).
व्यासेध *m.* Verhinderung, Unterbrechung.
व्याहरण *n.* das Aussprechen.
व्याहार *m.* Äufserung, Gespräch, Unterhaltung, (Vogel-) Gesang.
व्याहारिन् (—°) sprechend, singend, ertönend von.
व्याहित *s.* 1. **धा**.
व्याहृत (*s.* **हृ**) *n.* Rede, (Vogel-)Gesang.
व्याहृति *f.* Äufserung, Wort; (*auch* °ती) Ausruf, Spruch (*r.*).
व्युच्छित्ति *f.*, °च्छेद *m.* Unterbrechung, Störung.
व्युच्य *n. impers.* dreinzureden, zu streiten.
व्युत्क्रम *m.* Fehltritt, verkehrte Ordnung.
व्युत्थान *n.* das Aufstehen, Erwachen.
व्युत्पत्ति *f.* Entstehung; Ableitung (*g.*)
व्युद *u.* °क wasserlos, trocken.
व्युदास *m.* das Fahrenlassen, Beseitigung, Vernichtung.
व्युन्दन *n.* das Benetzen.
व्युपरम *m.* das Ruhigwerden, Aufhören.
व्युपशम *m.* das Aufhören, Weichen.
व्युष् *f.* das Hellwerden, Tagen.
व्युषित *u.* **व्युष्ट** *s.* 2. **वस्**.
व्युष्टि *f.* = **व्युष्**; *auch* Glanz, Schönheit; Lohn, Vergeltung.
व्यूढ (*s.* 1. **ऊह्**, *u.* 1. **वह्**) auseinandergerückt, weit, ausgedehnt.
व्यूढोरस्क breitbrüstig.
व्यूह *m.* Verschiebung, Zerlegung (*g.*), Darstellung, Beschreibung; Verteilung, Aufstellung, Schlachtordnung; Gesamtheit, Schar, Menge.
व्यूहन verschiebend, auseinander rückend; *n.* Verschiedenheit, Sonderung, Entfaltung.
व्यृद्धि *f.* Misslingen, Unfall, Verlust, Mangel.
व्योमग luftwandelnd, fliegend.
व्योमगामिन्, °चर *u.* °चारिन् *dass.*
व्योमन् *n.* Himmel, Luftraum. *Instr.* durch die Luft.
व्योमसद् im Himmel wohnend.
व्योष glühend, brennend.

व्रज्, **व्रजति** (°ते) schreiten, wandern, gehen zu *o.* nach (*Acc.*, *selten Loc.*), *um zu (*Infin.*, *Dat. o. Adj. auf* **अक**); inire (*Acc.*); fortgehen von (*Abl.*); hingehen, verstreichen (*Zeit*); gelangen zu, teilhaft werden (*oft mit dem Acc. eines Abstr., vgl.* **गम्**). *p.p.* **व्रजित** gegangen. *Caus.* **व्राजयति** treiben. **अति** vorüberschreiten. **अनु** entlang gehen, folgen, begleiten, eingehen, sich begeben in (*Acc.*). **आ** herbeikommen, sich begeben zu (*Acc.*). **उप** *dass.* **परि** herumschreiten, umwandeln. **प्र** aufbrechen, fortgehen, weiterziehen, wandern (*bes. als Asket*). *p.p.* **प्रव्रजित** fortgegangen u. s. w.; *s. auch bes.*).
व्रज *m.* (*n.*) Hürde, Stall; Herde, Schwarm, Menge (*nur m.*).
व्रजन *n.* das Wandern; Weg, Bahn.
व्रजिन् im Stall befindlich.
व्रज्य zur Hürde gehörig.
व्रज्या *f.* Gang, Bewegung.
व्रण *m.* (*n.*) Wunde, Schaden, Fehler.
व्रणन *n.* Durchbohrung.
व्रणय्, °यति verwunden; *p.p.* **व्रणित**.
व्रणवन्त् wund, verletzt.
व्रणविरोपण Wunden heilend.
व्रणितहृदय verwundeten Herzens.
व्रणिन् *u.* **व्रणिल** wund.
व्रण्य heilsam für Wunden.
व्रत *n.* Wille, Gebot, Satzung, Ordnung; Herrschaft, Reich; Beruf, Gewohnheit, Weise, Thätigkeit, Dienst, Gehorsam; Frömmigkeit, Gottesdienst, (religiöse) Pflicht, (heiliges) Gelübde, Vorsatz.
व्रतग्रहण *n.* Annahme eines Gelübdes, das Mönchwerden.
व्रतचर्या *f.* Ausübung der Frömmigkeit.
व्रतचारिन् Frömmigkeit übend.
व्रतति *f.* Schlinggewächs, Ranke.
व्रतपति *m.* Herr des Gottesdienstes.
व्रतपा die Satzungen hütend.
व्रतरुचि Gefallen an der Frömmigkeit findend, religiös.
व्रतलोप *m.*, °न *n.* Gelübdesverletzung.
व्रतवन्त् ein Gelübde erfüllend.